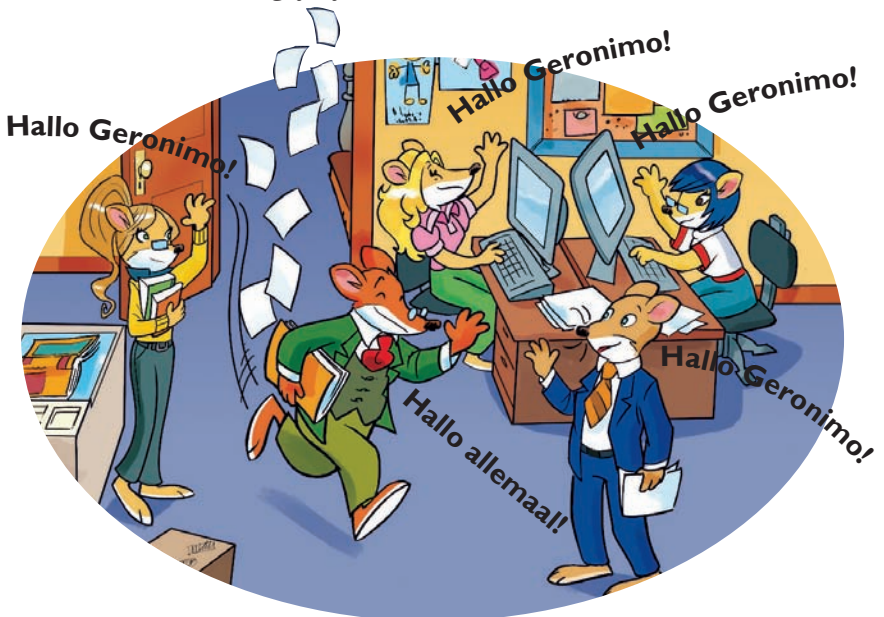

EEN CHAOTISCHE OCHTEND...

Die ochtend kwam ik mijn kantoor binnenrennen: ik wist dat er op mijn bureau een **stapel** contracten, een **BERG** drukproeven en een **hoop** manuscripten lagen te wachten... Kortom, een chaotische ochtend, zoals gewoonlijk. Misschien vraag je je af waarom ik zo'n drukke

man, *eh muis*, ben. Dat zal ik uitleggen!
Mijn naam is Stilton, *Geronimo Stilton!* Ik geef de meest gelezen krant van Muizeneiland uit, *De Wakkere Muis*. Ik heb heel leuk werk, maar heb het ook heel erg **Druk...**

Dus, waar was ik gebleven, die ochtend kwam ik **BINNENRENNEN...** Ik begroette mijn redactieknagers vriendelijk en sloot me op in mijn kantoor. Het was vrijdagochtend en ik had bedacht dat ik de hele **pAPIERBERG** die middag door wilde spitten en af wilde hebben, dan zou ik tenminste eens rustig van mijn weekeinde kunnen genieten. Vooral omdat ik de volgende dag jarig was! Maar ik zat nog maar net, toen ik op mijn bureau een **MYSTERIEUZE** envelop zag liggen.

Er stond:

Ik pakte de envelop op en **BESTUDEERDE** hem eens grondig. Ik twijfelde: openmaken of dicht laten?

Ik had zo'n voorgevoel dat ik het door de brief te openen nog **DRUKKER** zou krijgen, nog veel drukker!

Dus draaide ik de brief **om** en **om**, lang en nog langer, totdat ik me bedacht: misschien is hij wel van iemand die mijn hulp nodig heeft...

Openmaken...

of dicht laten?

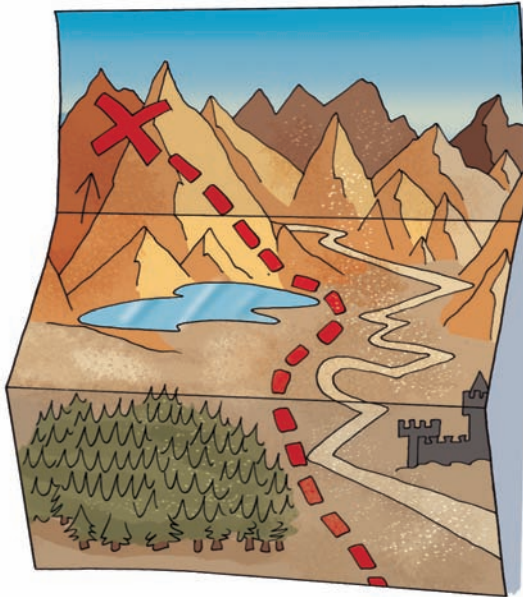
Ik opende de mysterieuze envelop...
er zat een zeer **GEHEIMZINNIGE** brief
in met een nog **GEHEIMZINNIJERE**
boodschap...

Degene die dit geschreven had, kende me erg
goed: hoe wist hij of zij anders zo zeker dat ik zou
twijfelen voor ik de envelop opende?
Een reden te meer om dit eens tot op de bodem
uit te zoeken...

Ik draaide de brief om. Op de achterkant was een **KAART** getekend van het Rattengebergte met een route en een grote rode **X**.

Ik legde de brief aan de kant en probeerde toch nog wat te werken, maar ik kon me niet goed **concentreren**. Iedere keer dat ik een contract of een manuscript oppakte, of iedere keer dat ik de telefoon wilde beantwoorden, moest ik denken

aan de **MYSTERIEUZE** brief...

Ik heb zelfs nog even gedacht dat het een grap van mijn neef Klem was: die haalt voortdurend **grapjes** met mij uit, en ik trap er natuurlijk altijd in, als de eerste de beste sukkelmuis!

Dit keer zou ik er niet intrappen.

Ik pakte de telefoon en draaide het nummer van mijn neef: 'Klem, kaasknager, **biecht op!** Heb jij een mysterieuze brief op mijn bureau gelegd?'

Heel **onschuldig** antwoordde hij: 'Sorry, ik moet je teleurstellen, neef. Ik ben het niet geweest. Helaas, want je weet hoe ik van grapjes hou. Ik ben druk bezig mijn **vlooiën** af te richten, voor het circus. Zou Speurneus de brief gestuurd hebben?'

Klem had gelijk, Speurneus haalt ook graag **grapjes** met me uit. Ik belde hem onmiddellijk.

‘**Gi-ga-geitenkaas**, Speurneus, heb jij dat grapje uitgehaald met die mysterieuze brief?’

Hij ^{viel} van zijn stoel van verbazing:

‘Wel alle kromme **bananen**, over welk grapje heb je het, Geronimo? Ik ben op sporenonderzoek in Transmuizanië!

Heb je Klem al gevraagd? Hij is de **witzbold*** van de familie! Ik moet nu ophangen, dag!’

Dat was dus duidelijk: het was Klem niet geweest, maar ook Speurneus niet.

Misschien was het wel geen grap!

Maar wie had dan die **MYSTERIEUZE** brief geschreven?

Daar wilde ik meer van weten: ik zou de volgende dag naar de **geheimzinnige** afspraak gaan!

Ik verliet mijn kantoor, ook al had ik mijn werk nog lang niet af en rende langs de redactie.

Iedereen moest iets van me:

‘Geronimo, ik heb hier een **CONTRACT**, het heeft haast...’

‘Geronimo, ben je de afspraak vergeten?’

* Een witzbold is een grapjas.

‘Geronimo, kijk even naar de **ILLUSTRATIES.**’

‘Geronimo, heb je het manuscript al gelezen?’

“KLEINZON!” Waar denk jij dat je heengaat?

Zo vroeg al naar huis? Jij zou als eerste aanwezig moeten zijn en als laatste moeten vertrekken:

schaam je!

Heel behendig **rende** ik om iedereen heen, inclusief opa Wervelwind, met de mysterieuze envelop in mijn poot geklemd. Toen ik naar buiten stormde, riep ik:

‘Sorry maar ik moet gaan en ik heb buitengewone haast!’

